

Likavčianka

Občasník

December 2000

Spravodajca obce

KONIEC ROKA SA BLÍŽI

S príchodom posledného mesiaca v roku v očakávaní najradostnejších sviatkov Vianoc, každý z nás pociťuje, že koniec roka sa nezadržateľne blíži. Tento rok má viacero prívlastkov – jubilejný, koniec storočia i tisícročia. Pre našu obec aj rokom, ktorý ohraničil polovicu volebného obdobia starostu a obecného zastupiteľstva našej obce.

Aký bol? Pre väčšinu našich občanov určite nefahký.

Aký bol z pohľadu obce? Myslím, že toto konštatovanie vcelku platí rovnako.

Medzi najpálčivejší problém na začiatku roka bolo bezodkladné hľadanie riešenia likvidácie komunálneho odpadu v obci. Na základe rozhodnutia OÚ – ŽP v Ružomberku sme skládku TKO Pod Borovinou museli uzavrieť. A tak sme boli odkázaní hľadať riešenie spomínanej problematiky. Ponuky, ktoré sme postupne získavali, pôsobili likvidačne proti nášmu stredisku služieb. Ak sme chceli udržať už i tak oklieštené prevádzky strediska služieb pri živote, a pritom extrémne nezvýšiť cenu za likvidáciu odpadu jednej kuka nádoby, museli sme absolvovať viaceré jednania s Technickými službami mesta Ružomberok, ale i primátorom mesta. Vďaka ústretovým krokom p. primátora mesta Ružomberok JUDr. Juraja Čecha, ale i p. riaditeľa TS mesta Ružomberok Ing. Ľubomíra Jeleníka, sme dospeli ku konsenzu a uzatvorili zmluvu, ktorá potvrdzuje dobré vzťahy mesta Ružomberok i obce Likavka.

Niektoré môže namietat, že cena za komunálny odpad sa zvýšila. To je pravda. Je však potrebné dodať, že na výšku ceny vplývali ďalšie faktory, napr. cena za uskladnenie na skládku v Ružomberku, vzdialenosť skládky i náklady spojené s nárastom ceny za pohonné hmoty.

I napriek spomínanému zvýšeniu cena za likvidáciu odpadu je prijateľná. Môžem Vás ubezpečiť, že stále patríme medzi obce nášho regiónu, (v porovnaní s inými obcami na Slovensku), medzi tie s najnižšou cenou vynaloženou na likvidáciu komunálneho odpadu.

V investičnej výstavbe sme sa snažili pokračovať v obnove miestnych, ale i štátnych komunikácií. Tieto naše aktivity sú podmienené ukončením všetkých inžinierskych sietí, alebo ich prípadnej obnovy. Naše potreby a snahy zosúladiť všetko do jedného systémového celku nebolo vôbec jednoduché. Pod tlakom finančných možností jednotlivých firiem, ktoré prevádzkujú inžinierske siete, boli možnosti obmedzené. Keďže ani obec finančné prostriedky na výstavbu inžinierskych sietí nemá, museli sme hľadať nové možnosti spolupráce združovania síl i prostriedkov, aby sme v započatom trende pokračovali.

Tohto roku sme položili asfaltové koberce na ulici za Družstevnou, na Paračke i na ulici Jánovčikovej (vyšný koniec) a zároveň poopravovali aspoň najkritickejšie úseky na ďalších uliciach.

Keď k spomínaným uliciam pripočítame i štátnu cestu III/59/016, ktorú nám vedenie SSC – v Liptovskom Mikuláši prisľúbilo a nakoniec zrealizovalo, aj napriek finančným problémom, celkový dojem z komunikácií je vcelku prijateľný. Tým však nechcem povedať, že naše aktivity by týmto mali končiť. Určite nie, veď predsa všetci chceme mať lepšie komunikácie.

Nepodarilo sa nám zrealizovať obnovu ulice na Úbočí z dôvodu potreby výmeny vodovodnej siete.

Tento rozsah obnovy miestnych komunikácií sa nám podarilo zabezpečiť vďaka dobrej spolupráci akciovej spoločnosti Doprastav, najmä vedúceho strediska Ing. Š. Kotrika obecného úradu, ale i vedúceho strediska služieb p. Vladimíra Bystričana spolu s ďalšími, s ktorými sme všetky prípravné práce museli zabezpečiť vlastnými silami. Preto touto cestou im chcem za spoluprácu a pomoc poďakovať.

Najrozsiahlejšia investičná akcia bola zrealizovaná na ul. J. Hollého na štátnej ceste I/59. Výstavba plynovodu po oboch stranách ulice vrátane prípojok, kde investorom akcie bol SPP – Žilina š. p. Súbežne po ľavej strane ulice bola položená nová vodovodná trasa takisto s prípojkami. Investorom bol SeVak – Žilina, odštepny závod Ružomberok. Podľa pôvodného plánu sme uvažovali ukončenie akcie do 15. 11. 2000, avšak z dôvodu lepšieho zhotovenia zemin by táto akcia pokračovať až v jarňách mesiacoch budúceho roka.

Hoci táto práca bola veľmi náročná z hľadiska hustoty sietí i konštrukcie vozovky a chodníkov, pričom prebiehala za plnej prevádzky cestnej premávky, bola vďaka realizátorom zvládnutá veľmi dobre. Teraz už bude záležať len na občanoch spomínanej ulice, aby vhodným spôsobom riešili preklenutie odvodových kanálikov vody z vozovky, ktorá by bránila i väčšiemu prietoku v jarňách mesiacoch. Toto je jediná podmienka SSC v Liptovskom Mikuláši.

Ďalšie investície začali plynúť i do opráv kanalizácie vďaka SCP – Ružomberok a. s., ktorá kanalizáciu momentálne prevádzkuje. Na základe diagnostiky kanalizačnej siete v obci, pristúpilo sa k výmene časti kanalizácie na ul. Pod hradom. Verím, že postupné odstránenie balastných vôd, ktoré do kanalizácie vnikajú, pomôže riešiť zložitú situáciu na ul. Železničnej. V oblasti elektrických sietí je potrebné realizovať nové rekonštrukcie. Rekonštrukcia vedenia na ulici Mikuštiakovej, kde investorom bol SEZ – Žilina š. p. Paralelne sme vykonali výmenu verejného osvetlenia zabezpečovanú obcou.

V obci boli vykonané i ďalšie aktivity. Výmena poškodených lavíc povodňou pri bývalej materskej škole, odvodnenie a oprava pomocného ihriska na Pástierni.

Do palety našich aktivít sa radia i verejno-prospešné práce občanov našej obce. Tu sme venovali pozornosť úprave cintorína, čistenie potokov, úpravy voľných priestranstiev, priekopám, odstraňovaniu divokých skládok komunálnych odpadov, úprave areálu ZŠ i MŠ, parku za kostolom i v jeho okolí. Je na škodu vecí, že neboli umožnené o 2 – 3 mesiace skôr.

Čo sa nám nepodarilo?

I napriek snahám zabezpečiť reguláciu potoka Likavčianka aspoň v najkritickejších miestach, najmä pri dome p. J. Lenárta na ul. Mikuštiakovej. Spracovaná dokumentácia, stavebné povolenie je na túto akciu vybavené a bol daný i prisľub zo strany vtedy Štátnych lesov Žilina. Po presune kompetencií správcu toku do Banskej Bystrice i do odštepneho závodu Lipt. Hrádok. Trepezlivo musíme argumentami presvedčať kompetentných v ďalšom roku o nutnosti vykonania úprav, pretože tohoročný zvýšený prietok opäť narušil stabilitu brehu i komunikácie v spomínanom úseku. Obdobná situácia je na viacerých miestach toku, ale kritická je pri železničnej bytovke.

Čo dodať na záver? Nebyť dobrej spolupráci poslancov OZ pri návrhoch, riešeníach i schvaľovaní jednotlivých akcií sme sa riadili rozumom i pocitom spoluzodpovednosti. Vďaka patrí i pracovníkom OcÚ a kultúrneho strediska pod vedením prednostky

Ing. A. Uličnej, bez ktorých by realizácia našich zámerov bola poskromnejšia.

Musím ešte spomenúť dobrú spoluprácu Strediska služieb, miestneho urbáru, ZŠ, MŠ, Domova dôchodcov, ale aj Poľnohospodárskeho družstva.

Želám si, aby nám táto spolupráca vydržala i do ďalších dní, potom nebude obáv, že veci, ktoré je ešte potrebné riešiť, a ktorých je nemálo, sa nedostanú do našich plánov čo najskôr.

Vladimír Roško, starosta obce

*Svetlo betlehemskej noci nech
Vás naplní radosťou, pokojom
a vzájomnou láskou vo vianočné
sviatky i v nastávajúcom novom roku.*

Vladimír Roško, starosta obce

Farnosť – jej korene a smerovanie

Jubilejný rok sa blíži k svojmu zavŕšeniu. Pán časov nám dožičil milosť dožiť sa prelomu storočí. Koľkí ľudia sa ho túžili dožiť a koľkí ho nezažijú. Niečo sa končí, niečo začína, ktosi dáva, ktosi prijíma. Ako kresťania si dávame otázku: Budú veriť aj naše deti? Prijmú vieru za svoju? Budú ju schopní odovzdať ďalším generáciám?

Viera nie je ľudským dielom, je to milosť Božia, Boží dar. Naše farské spoločenstvo si vo svojich veriacich nesie tento dar viery i týmto končiacim sa tisícročím s nádejou, že viera a láska budú i pre budúce generácie náplňou a zmyslom života. Nech nás svedectvo viery a kresťanského života našich farníkov a rodákov posilní pri rozvíjaní správneho kresťanského presvedčenia, bez ktorého zostane naše svedectvo budúcim generáciám prázdne a nemé.

Hovorí sa, že história je učiteľka života. Zastavme sa nad prežívaním viery v našej farnosti, aby sme sa z minulosti poučili i povzbudili.

Naša farnosť je síce malá, ale bohatá na dobrých a šľachetných veriacych, o čom svedčia mnohé historické udalosti. Jedna z nich hovorí, že keď v minulom storočí dedinu zničil požiar, zhromaždili sa ustarostení chlapi na vršku zvanom Paračka a rozmyšľali o svojich ďalších osudoch. Do ťaživej atmosféry sa ktosi z nich ozval a povedal: „Najskôr postavme Pánu Bohu kaplnku a potom sa pustíme do práce na našich domoch.“ Práve tento duchovný rozmer je veľmi zrejмый v jadre našich veriacych. Aj v ťažkých situáciách dáva schopnosť a silu orientovať sa správnym smerom.

Minulosť našej farnosti má veľkú oporu v osobnostiach, ktoré vyrástli v jej strede. Prvov z nich je Štefan Jánovčík - prvý likavský farár. Popri starosti o novovzniknutú veľkú farnosť (stavby kostola a fary) bol veľmi činný a aj uznávaný na liturgickom poli. Je autorom 12 cirkevných spevníkov, ktoré vyšli v mnohých vydaniach. Vydával ich zväčša z vlastných nákladov. Z nich sa vytvoril „Jednotný katolícky spevník“, ktorý sa dodnes používa na celom Slovensku.

Za pôsobenia jeho nástupcu Jozefa Ďaďu vyrástol vo farnosti celý rad duchovných povolání. Zvlášť vzácní sú misionári Eduard a Bendik Hancko zo Spoločenosti Ježišovej. Brat Eduard bol na misiách v Zambii a Zimbabwe. Páter Benedikt zomrel na misiách v Austrálii. Ich misijné svedectvo je v našich veriacych veľmi živé a prejavuje sa s veľkou láskou k misiám a ich podporou duchovnou i materiálnou.

Posledné primície boli v roku 1994. Slávil ich náš rodák Róbert Brtko. Po získaní doktorátu z cirkevného práva pôsobí na najvyššom cirkevnom súde v Ríme.

Ich odkaz je živý, keď sa v súčasnosti na kňazstvo pripravujú 2 seminaristi a v reholi pôsobí 7 sestier z farnosti.

Najvzácnejším našim rodákom je Benjamín Martinský, vlastným menom Benjmín Marton. Po detstve a štúdiách v ťažkých materiálnych podmienkach sa stal poslucháčom univerzity spolu s dnes už známymi cirkevnými hodnosťami. Intenzívne sa pripravoval na pôsobenie v kňazstve a misiách, avšak jeho plány prerušila barbarská noc v apríli 1950. Spolu s ostatnými bol internovaný v táboroch v Jasove a v Podolínci. Po absolvovaní základnej vojenskej služby v pracovno-technickom prápore (PTP), v štúdiu teológie tajne pokračoval. Kňazské svätenie prijal z rúk jeho eminencie biskupa Róberta Pobožného a potvrdenie o kňazskej vysviacke nosil zašité v podošve topánky. Nevedela o tom ani jeho vlastná matka. Pre svoje presvedčenie bol všade zaznávaný a napokon i odsúdený na 6 rokov väzenia. V uránových baniach v Jáchymove ho zasypalo z čoho mal trvalé následky. Po amnestii pracoval na Slovensku v bani a neskôr i inde. Z jeho života sa spomína istá zaujímavá udalosť. Raz prišla za ním jedna matka, ktorej lekári nariadili interrupciu zo zdravotných dôvodov. Páter Benjamín ju veľmi prosil, aby si to dieťa nechala. V dôvernom rozhovore jej povedal, že za dieťa obetoval svoj vlastný život. Asi 2 týždne na to, v práci pri lepení podlahovín následkom výbuchu vznikol v hale veľký požiar. Nakoľko zachraňoval najskôr svojho kolegu, utrpel veľmi vážne popáleniny, následkom ktorých po veľkých bolestiach zomrel. Farnosť sa o jeho kňazstve dozvedela až na pohrebe. S odstupom času sa z dieťaťa, za ktoré obetoval svoj život, stal Kristov kňaz žijúci v reholi. Na žiadosť Sv. Otca sa do martyrológie poslala aj táto správa, aby sa hrdinská obeť tohto vzácneho jezuitu zapísala do zoznamu tých, ktorí trpeli pri obrane viery počas totalitného režimu.

Z týchto osobností a zvlášť z príkladu nášho rodáka Benjamína Martinského má naša farnosť povzbudivý príklad i vzor, pretože slová len povzbudzujú, no príkladu tiahnu. Takto naše dejinné korene majú pre farnosť veľmi silný podnet k vzrastu ako i predpoklad prinášať bohaté ovocie.

Vďaka zdravým a hlbokým koreňom viera v našich veriacych prežila aj ťažké obdobie totality. Počas nej sa pastoračia sústreďovala len na vysluhovanie sviatostí. Aj napriek tomu viera v srdciach veriacych vytrvala a vďaka Božej milosti v skúškach rástla. Hneď po prevrate v roku 1989 začal rozvíjať mnohé pastoračné aktivity horlivý kňaz Imrich Zahuranec, ktorý vo farnosti pôsobil 18 rokov ako farár. Tieto prvé aktivity sa po páde totalitného režimu rozvíjali zvlášť v práci s deťmi a mládežou. Ich radostné kresťanské svedectvo je i dnes povzbudením a veríme, že i v budúcnosti prinesie bohaté plody.

Pastorácia v našej farnosti je veľmi špecifická, pretože obec Likavka je v bezprostrednej blízkosti mesta, teda takmer jeho súčasťou. Veriaci sú vystavení nebezpečnej tendencii stať sa súčasťou anonymnej masy veriacych v meste. Je preto veľmi potrebné cieľavedome pracovať na tom, aby sa vo farskom spoločenstve vytvorila a udržala rodinná atmosféra. Účasť na vytváraní užších duchovných vzťahov má aj pastoračná rada vytváraním priestoru pre napĺňanie evanjeliového života.

Osobitne sa venuje pozornosť kresťanskej formácii našich detí. V škole majú iba 1 hodinu náboženskej výchovy počas týždňa. Je to málo vzhľadom na dôsledky materialistickej výchovy ich rodičov počas uplynulých 40 rokov, i vzhľadom na silný vplyv médií a pluralizmu súčasnej doby. A tak prichádza na rad katechizácia vo farskom spoločenstve. Veľmi sa tešíme stretnutiam s deťmi na fare, ktoré sčasti dopĺňajú túto medzeru.

Aj na tento účel bola postavená nová farská budova, veď značné priestory sú pripravené pre pastoračiu detí, mládeže a iné pastoračné stretnutia.

Veríme, že s novou farskou budovou - pastoračným centrom začne aj nová epocha duchovného života farnosti, ktorá aj v zmenených podmienkach dokáže dávať odpovede na najnaliehavejšie otázky čias a stane sa zdrojom evanjelizácie pre nové tisícročie.

Všetkým Likavčanom chcem vyjadriť úprimnú vďačnosť za obety a modlitby ako i za svedectvo viery a lásky a v pokornej modlitbe pri jasliach nášho Pána vyprosujem v tomto jubilejnom roku úprimnú radosť z vykúpenia pre každé veriace srdce, otvárajúce sa Božej добрôte a láske.

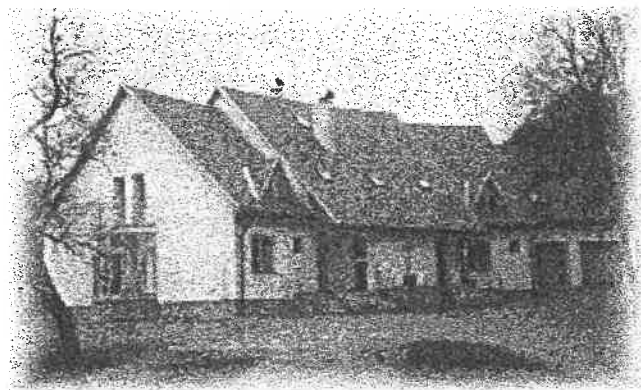
Štefan Tuka, duchovný otec farnosti

POSVIACKA ZVONOV A FARY

V poslednú novembrovú nedeľu sa vo farnosti sv. Juraja v Likavke uskutočnila posviacka dvoch zvonov a novej farskej budovy. Slávnostnú sv. omšu spojenú s posviackou zvonov celebraval v Kostole sv. Juraja spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich, spoločne s vdp. Kornelom Brtkom a vdp. Jozefom Sobčákom. Súčasťou slávnostnej liturgie bolo aj vystúpenie chrámového spevokolu, ktorý viedol ThLic. Štefan Tuka. K trom doterajším zvonom pribudli dva nové, odliate zvonolejarmi z Halenkova. Jeden zo zvonov je zasvätený sv. Jozefovi – patrónovi dobrej smrti. Zvon Benjamín je pomenovaný podľa pátra Benjamína Martinského, rodáka z Likavky. Páter Martinský bol jezuitským kňazom.

Po slávnosti v kostole sa liturgický sprievod odobral k posviacke novej farskej budovy. Základný kameň novej fary posvätil v novembri 1997 súčasný svätiteľ Mons. Andrej Imrich. S jej výstavbou začali Likavčania v polovici júna 1998. Nová fara netypického pôdorysu a priečelia bude slúžiť potrebám Cirkvi a duchovným otcom. Vzhľadná novostavba, ktorá sa stáva jednou z dominant obce, prispeje aj k obohateniu duchovného života farnosti.

Ing. Šimon Švento

ZO ŽIVOTA FARSKEJ CHARITY

Existencia Farskej charity od novembra 1998 sa pomaly dostáva do povedomia našich občanov.

Pomoc starým, chorým a sociálne odkázaným je hlavným pilierom našej činnosti. Aj napriek tomu, že o spomínaných občanov sa ich najbližší vzorne starajú, členky FCH poskytujú odbornú a zdravotnú pomoc chorým, najmä podávaním injekčnej formy liekov, kontrolovaním krvného tlaku, zabezpečovaním zdravotníckej pomoci a vykonávaním administratívno-sociálnych potrieb (bezvládnosť, znížená pracovná schopnosť, invalidita, vdovské dôchodky a pod.) v sociálnej poisťovni.

Pre finančne a sociálne slabších sme v júni zorganizovali bezplatnú burzu šatstva a odevov. FCH tiež organizovala finančnú zbierku na pomoc postihnutým živelnou pohromou (strhnutie striech veternou smršťou) v celkovej sume 22 100,- Sk, ktorá bola riadne účtovne zaevidovaná v hospodársko-ekonomickej agende FÚ a odovzdaná postihnutým.

Na konci prázdnin sme zabezpečili sladké občerstvenie a čaj na športovo-spoločenskej akcii pre deti pod Likavským hradom organizovanej Pastoračnou radou pod heslom „Bodka za prázdninami“. Na túto akciu prispel sponzorským darom – špekáčkami p. Žáčik s manželkou, za čo im aj touto formou vyslovujeme úprimné poďakovanie.

Členky FCH sa podľa svojich možností podieľali na prácach pri výstavbe novej farskej budovy, varili robotníkom, upratovali. Zo srdca ďakujeme každej ochotnej ruke a láskavému srdcu všetkých,

ktorí prispeli rozdávaním cukrovniiek k dotvoreniu slávnostného aktu vysvätenia tejto novostavby 26. 11. 2000.

FCH sa ochotne zapája aj do života farského spoločenstva. No veľakrát sa k nám pre naše povinnosti v zamestnaní dostanú informácie o potrebe pomoci pomerne neskoro, preto Vás chceme vyzvať k intenzívnejšiemu nadväzovaniu kontaktov medzi nami prostredníctvom ktorejkoľvek členky FCH.

Do konca roka chceme zorganizovať zbierku na pomoc misiám so zameraním na písacie potreby, lieky s dlhodobým účinkom a obväzový materiál, vyšívacie plátno, bavlnky a pod. pre naplnenie misijného posolania v jubilejnom roku v pomoci blízkym na celom svete.

Anna Javorková

ST. PHILIP THE APOSTLE CHURCH

7100 Stockdale Highway, Bakersfield, CA 93309-1399

(805) 834-7483 Fax (805) 834-2214

01. augusta 2000

A. M. D. G.

pán Vladimír Roško

Obecný úrad

034 95 Likavka

Slovakia

Vážený pán Roško !

Chcel som Vám so všetkými ľuďmi v Likavke poďakovať za dary, ktoré ste mi darovali pred mojim odchodom. Veľmi sa mi páčilo pôsobiť v Likavke, a vždy budem spomínať na Likavku a na Likavčanov. Mária Mravcová mi poslala tie darované veci, ktoré som nemohol brať do lietadla, a matka mi povedala, že teraz prišli k nej. Plánujem ísť domov o tri týždne, aby som priniesol tie veci do farnosti, kde teraz bývam.

Bývam v mestečku Bakersfield, asi 150 km na sever od Los Angeles. Dnes je 42 stupňov. Neďaleko je veľký požiar v lese, ktorý sa požiarnici snažia zlikvidovať. Toto je bežné u nás v lete.

Moja adresa: Fr. Michael Moore
St. Philip Catholic Church
7100 Stockdale Highway
Bakersfield, CA 93309
U.S.A.

Prajem Vám všetkým šťastné leto a Božie požehnania.

otec Michael

Z ČINNOSTI ZO SZTP A ZPCCH V LIKAVKE

ZO SZTP a ZPCCH v Likavke vznikla okolo roku 1970. Založili ju naši predchodcovia a my sa snažíme, ako najlepšie vieme pokračovať v ich začatej práci, ktorá sa týka pomáhať našim zdravotne postihnutým spoluobčanom. Naším členom poskytujeme poradenstvo v oblasti nového zákona o sociálnej pomoci, oboznamujeme ich s rehabilitačnými pomôckami a poskytujeme rôzne informácie. Raz do roka máme Výročnú členskú schôdzu, kde sa spoločne zideme a zhodnotíme našu prácu. Členov, ktorí sú pripútaní na lôžko, alebo sa nemohli zúčastniť VČ schôdze, postupne navštevujeme osobne. V priebehu roka sa snažíme urobiť aspoň ešte jednu členskú schôdzu, kde si pripomíname Svetový deň zdravotne postihnutých.

Členmi našej organizácie sú väčšinou starší ľudia a tak by sme aj touto cestou chceli pozvať našich mladších, rovnako postihnutých medzi nás, čo by pomohlo organizácii v jej ďalšej činnosti. Organizácia sa udržuje len z členských príspevkov, až na výnimku v roku 1999, kedy nám bol poskytnutý finančný dar od Obecného úradu v Likavke na podporu našej činnosti. Za finančný dar Obecnému úradu v Likavke ďakujeme. Škoda, že nenájdeme ani v rodnej Likavke sponzorov, ktorí by nám pomohli zlepšiť činnosť našej organizácie.

Na záver prajem organizácii, jej členom a výboru veľa elánu, aby aj naďalej vyvíjala všetko úsilie a snahu na pomoc pre ľudí, ktorí potrebujú pomocť, poradiť, ktorých choroba prekvapila a v novej životnej situácii sa nevedia zorientovať.

TELESNÉ POSTIHNUTIE JE PRE ŽIVOT HANDICAP, ALE NESMIE BYŤ VÝHOVORKOU.

Viktória Adamčiaková
za výbor ZO SZTP a ZPCCH v Likavke

ČO SA UDIALO V ŠKOLE ?

Predovšetkým začiatok nového školského roka, v ktorom nastúpilo do pripravených tried 363 žiakov. Z Likavky je ich 233, z Valaskej Dubovej 70, z Martinčeka 55 a z Ružomberka 5, z nich 37 navštevuje elokované triedy vo Valaskej Dubovej. Oproti minulému školskému roku je to o 13 žiakov menej.

V tomto školskom roku neskončí ani jeden žiak školskú dochádzku v nižšom ročníku ako v 9. triede. V triede 9.A a 9.B je spolu 43 žiakov. Naším snažením je ich úspešné zaradenie v ďalšom pokračovaní na učilištiach i stredných školách.

V tomto roku sa nám podarilo spolu s OcÚ v Likavke i OÚ v Ružomberku sprevádzkovať prístavbu školy. V tejto novej budove majú naši žiaci pekné a hygienické stravovacie priestory, jednu učebňu s počítačmi a jednu miestnosť pre ŠKD. Ostatné priestory využívajú deti MŠ. Strava i kultúrna stolovania sa značne zlepšili, no aj napriek tomu počet stravníkov nestúpol.

Je veľmi potešiteľné, že pomocť škole sa snažia aj mladí muži, ktorí ešte pred nedávnym sadali do školských lavíc. Upravili basketbalové ihrisko tak, aby sa opäť dalo na ňom hrať.

Vyvezením všetkých smetí a rôznych nečistôt zo stavby sa okolie školy opäť mení na kultúrne a čisté. V jarnom období si ho chceme ešte prikrášiť vysadením kvetín.

Nedá mi nepodakovať sponzorom p. Konfálovi – Fi-Likon a p. Brtkovi – Fi-AutoMobil, ktorí svojimi finančnými darmi pomohli k úspešnému lyžiarskemu výcviku žiakov 7. ročníka a plaveckého výcviku 4. ročníka. Za veľmi dobré vzťahy a pomoc ďakujem aj závozom SCP a Texicomu v Ružomberku. Aj v budúcnosti sa tešíme na ochotných darcov, ktorí majú snahu pomocť škole.

V tomto školskom roku budú naši učitelia pripravovať bezplatne žiakov na prijímacie skúšky tak, aby tieto boli pre nich úspešné. Verím, že sa nám podarí všetkých žiakov 9. ročníka úspešne zaradiť na ich ďalšie vzdelávanie. V prvom rade by však oni sami mali prejavovať čo najväčší záujem o svoju budúcnosť a podriať tomu všetky svoje sily a schopnosti.

V mesiaci novembri sme hodnotili dosiahnuté výsledky vo výchovnovzdelávacom procese. Tieto boli

nasledovné: 23 riaditeľských pochvál, 21 riaditeľských pokarhaní, dve znížené známky zo správania na 2. stupeň, 60 žiakov dosahuje slabý prospech (152 štvorák) a 15 žiakov je s nedostatočným prospechom (26 päťoriak). Máme na škole aj takých žiakov, ktorých učenie nezaujíma a sú spokojní so štvorkami a päťkami. Čo z takýchto žiakov v budúcnosti bude? Veľmi ma mrzí, že akosi sa stáva módné používanie hrubých, vulgárnych výrazov a to aj u dievčat. Vytrácajú sa slová – prosím, ďakujem. Deti na seba kričia, nevedia sa rozprávať bez zvýšenia hlasu a slušne. Mnoho ráz si presadzujú svoju pravdu fyzickým napádaním. Značnú časť tohoto javu má na svedomí aj rodina. Rodičia, všimajte si svoje deti, sú vaším zrkadlom. Našťastie takýchto žiakov nie je väčšina.

Naši žiaci vedia vzorne reprezentovať školu i obec, ich kultúrne vystúpenie zaujalo rodičov na plenárnej schôdzi ZR a rozčítlivelo učiteľov, dôchodcov na okresnom stretnutí. Veľmi aktívne pristúpili k zberu kovového šrotu a starého papiera, kde sme zarobili viac ako 10 000,- Sk. Peniaze sú uložené v pokladni ZR a budú k dispozícii na ich školské akcie.

Aj napriek dosť nepriaznivej ekonomickej situácii, sa naši žiaci vyučujú v čistých a vykúrených priestoroch. Cez veľké prázdniny sme svojpomocne vymaľovali 5 učebni a všetky WC. V súčasnosti maľujeme špeciálnu učebňu pre výuku fyziky a chémie a priestory v telocvični. Myslíme si, že kultúrne prostredie vedie žiakov ku kultúrnemu správaniu.

Od polroka nás delí ešte jeden a pol mesiaca, je to dosť dlhá doba na zlepšenie, preto spojme všetky sily a snaženia, aby sa pranie stalo skutočnosťou.

Mgr. Augustín Vaculík
riaditeľ školy

POZNÁTE OSUD MATERSKEJ ŠKOLY ?

Ešte pár dní nás delí do konca jubilejného roka 2000 a my si povieme, že pred pár dňami sme sa sťahovali do nových priestorov MŠ a už je tomu rok. Bol to rok neustáleho zhonu, dokončovacích prác, odstraňovania mnohých závad, ktoré sa v priebehu prevádzky vyskytli, prác pri úprave areálu MŠ.

Keby prišiel človek do MŠ dnes a bol v nej ešte pred kolaudáciou, určite by neveril vlastným očiam, ale zmeny nastali. Niečo sa zmenilo, opravilo a hlavne spríjemnilo estetické prostredie deťom. Vymaľovali sa steny a dvere obrázkami, výzdoba sa mení podľa ročných období, zakúpili sa hračky, učebné pomôcky...

S veľkou námahou sme upravili areál MŠ. Premiestnili sme preliezky zo starej MŠ, vybudovalo sa pieskovisko, oddelil sa dvor MŠ od ZŠ farebnými pneumatikami, opíli sa stromy, aby mali deti priestor na oddych v tieni. Namiesto lavičiek sa použili drevené polená, vysadili sa kvety pre budovu.

Vďaka za pomoc patrí všetkým, ktorí buď prácou, alebo inou pomocou prispeli

ku skultúrnemu priestoru a okolia MŠ. Pred rokom to bola skládka smetí, jedno veľké rumovisko a dnes hoci ešte nie je dokončené všetko, vidieť, že sa tu žije, oddychuje, ale hlavne pripravuje pred vstupom do ZŠ.

My sme sa presťahovali do nových priestorov, ale nie v peknom stave ostala po roku stará budova, hoci nám slúžila veľa rokov, veď do nej chodili naši rodičia i starí rodičia a vždy mala svoju dôstojnosť. To nemôžeme povedať dnes. Stala sa

obeťou vandalizmu, znehodnotili sa fasády budovy, vylámali sa a porozbýjali okná, steny budovy sú terčom triafania do cieľa, rozkráda sa inventár – hoci starý a zabudovaný, ale mnohým občanom našej obce je dobrý (za päť prstov a jednu dlaň). Do budovy chodili návštevy, ktoré našli vstup nie cez dvere, ale ináč. Ani Vám by sa nepáčilo, keby sa niekomu nečakane nastáhoval nepovolaný návštevník a urobil si miesto pre vandalizmus. Budova je v strede obce, okolo nej chodia ľudia, má aj svojich susedov – nik nič nevidí, nič nepočuje. Zamyslime sa, čo keby sa to stalo práve nám. Rodičia, viete kde sa zdržiavajú vaše deti? Čo robia vo voľnom čase? Ale nechcem kritizovať len deti, keď mnohokrát aj dospelí sú príkladom pre takéto počínanie, ktoré postihlo našu hoci starú MŠ.

Keby sme si všetci občania otvorili oči a uši a to čo vidíme na patričnom mieste oznámili, určite by sa nestalo to, čo vidíme dnes v strede našej obce.

Marta Bystričanová
riaditeľka MŠ

FOLKLÓRNA SKUPINA LIKAVA

O niekoľko dní uplynie rok ako sa nám v našej obci podarilo založiť folklórnu skupinu Likava. Jej členovia sú väčšinou odchovanci detského folklórneho súboru Likava a folklórneho súboru Liptov z Ružomberka.

Za pomerne krátky čas (vďaka obetavosti všetkých členov) sa nám podarilo pripraviť tance a spevy, s ktorými sa folklórna skupina prezentovala na rôznych kultúrnych a spoločenských podujatiach:

- na jubilejnom 25. ročníku DFF v Likavke,
- na FF vo Východnej,
- na oslavách „Deň KDH“,
- na folklórnych slávnostiach v Lúčkach,
- vo Vikolínci,
- na Babiogorskej jeseni v Zawoji v Poľsku.

Vystúpili sme v KD jubilantom a posledné vystúpenie bolo s novonastudovanou likavskou bursou v programe „Návraty k ľudovému divadlu.“

Na pozvanie duchovného otca našej farnosti vdp. Štefana Tuku, členovia folklórnej skupiny Likava spievali pri svätení zvonov a posviacke farskej budovy. Sme veľmi radi, že sme mali možnosť zúčastniť sa na tejto slávnosti.

Naše poďakovanie patrí starostovi obce Vladimírovi Roškovi, obecnému úradu, obecnému zastupiteľstvu a miestnemu kultúrnemu stredisku za finančnú a materiálnu pomoc. Ďalej sa chceme poďakovať sponzorom a všetkým spoluobčanom, ktorí nám darovali kroje a takto sa pricinili o vznik folklórnej skupiny „Likava“.

Ján Mudička
vedúci FS Likava

ZVESTI Z DIVADELNÝCH DOSIEK

S blížiacou sa novou divadelnou sezónou sa prebúdzajú tvorivý duch i tu unáš v Likavke. Keďže sa blíži nové tisícročie prichádzame s niečím novým i my ochotníci.

V súčasnej dobe sa pripravuje divadelná hra Krvavá svadba od španielskeho dramatika F. G. Lorca. Pretože sme v ostatných rokoch pociťovali deficit odborného vedenia zo strany réžie, poprosili sme o pomoc pri nácviu hry PhDr. Evu Štofčíkovú, ktorá sa úlohy režisérky ujala. Premiéra hry sa plánuje na začiatok divadelnej sezóny 2000/01, na ktorú si Vás zároveň dovoľujeme pozvať.

Podobne ako v roku 1999 i v blížiacom sa roku 2001 pripravujeme tradičný „Divadelný ples“, ktorý sa uskutoční 27. januára 2001. Už teraz sa tešíme na stretnutie s Vami či už ako divákmi alebo hosťami.

Na záver pripájam krátke, ale úprimné želanie. Všetkého dobrého hlavne veľa lásky, zdravia, porozumenia, rodinného tepla a pokoja do našich srdiec, aby sme tie nadchádzajúce roky prežili s Božím požehnaním v šťastí a svornosti.

Magdaléna Hrková
ZDOS

Z ČINNOSTI MS SČK

Miestny spolok SČK v Likavke onedlho bude hodnotiť svoju činnosť na zhromaždení členov SČK, ktorých je 156. Činnosť bude hodnotiť za uplynulé roky 1997, 1998, 1999 a 2000. Činnosť MS SČK bola založená na princípoch ľudskosti, nestrannosti, neutrality, nezávislosti, dobrovoľnosti, jednote a univerzality.

Členky MS SČK sa zúčastňovali na rôznych kultúrnych a športových podujatiach, ktoré boli organizované obcou, zabezpečovali hliadky PP pri Behu oslobodenia obce, folklórnom festivale, dni Oriflame pod Likavským hradom, v rámci Celosvetového stretnutia Liptákov pri „Živej reťazi“.

Územný spolok SČK v Ružomberku vyslovil poďakovanie pani Evke Demkovej a pánu Stanislavovi Hatalovi za obetavé zvládnutie služby PP. Členky MS SČK boli vyškolené v 16-hodinovom kurze PP s absolvovaním písomnej a praktickej skúšky a obdržali osvedčenie o poskytovaní PP na dva roky.

V nastávajúcom období vo svojej činnosti bude MS SČK v Likavke realizovať úlohy na základe „Stratégie 2010“, ktorú vypracovala medzinárodná federácia ČK a Červeného polmesiaca. Je to veľmi rozsiahly materiál, ktorý pojednáva o aktuálnych prostriedkoch a spôsoboch realizácie poslania svetovej organizácie ČK a ČP na rozličných úrovniach. Stratégia 2010 sa zamýšľa nad tým, ako by sa svet mohol vyvíjať v nasledujúcich rokoch. Prvoradým poslaním je zlepšiť život zraniteľných ľudí mobilizovaním sily ľudskosti, inými slovami pomôcť osobám v rizikových situáciách, aby nežili pod ľudskú dôstojnosť, predchádzať utrpeniu ľudí, byť pripravení na katastrofy, prehlbovať zdravotnú starostlivosť o občanov, účinne zabezpečovať starostlivosť získavaním finančných a materiálnych zdrojov, poskytovať okamžitú PP pri úrazoch a stavoch ohrozenia života, školiť členov i ďalších občanov, účinnejšie oboznamovať najširšiu verejnosť o humanitárnych úlohách SČK, získavanie hlavne mládeže a občanov do radov SČK.

Záverom patrí poďakovanie obecnému úradu a starostovi obce Vladimírovi Roškovi za dobrú spoluprácu a finančnú pomoc MS SČK, ako aj všetkým organizáciám, ktoré spolupracujú s SČK a všetkým členom a priaznivcom SČK.

Pretože jeden z princípov SČK je princíp ľudskosti, dovoľte mi citovať v čom je sila ľudskosti:

*„Povinnosť bez lásky - ťa činí mrzutým,
zodpovednosť bez lásky- ťa činí bezohľadným,
spravodlivosť bez lásky - ťa činí tvrdým,
múdrosť bez lásky- ťa činí hrozným,
priateľstvo bez lásky- ťa činí falošným,
poriadok bez lásky- ťa činí malicherným,
česť bez lásky- ťa činí domýšľavým,
bohatstvo bez lásky- ťa činí lakomým,
viera bez lásky - ťa činí fanatickým,
život bez lásky je nezmysel,
ale život s láskou je šťastie a radosť !“*

Janka Chlepková
predseda MS SČK

ZIMNÉ VYKUROVACIE OBDOBIE

Vážení občania,

už tu máme zimné vykurovacie obdobie, ktoré je sprevádzané zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiarov. Príčiny sú rôzne: neopatrnosť, prehrievanie a zlá inštalácia vykurovacieho telesa, manipulácia s otvoreným ohňom.

Preto Vám ponúkame niekoľko dobrých rád:

- neprehrievajte vykurovacie telesá,
- v zimnom období, najmä na dedinách, hrozí požiarne nebezpečenstvo od primitívnych drevených udiarní.
- predchádzajte tomu,
- dodržiavajte predpismi stanovené zásady pre skladovanie a používanie horľavých látok, kovových tlakových nádob na propan-butan, tuhého paliva a iných materiálov.

Len dodržiavaním týchto rád zamedzíte možnému vzniku požiarov vo vašich domovoch. Dobrovoľný verejný požiarly zbor v Likavke je ochotný vám odborne poradiť v otázkach, ktoré vám robia problémy. Využite preto túto možnosť, aby sme všetci prežili zimné obdobie spokojne, bez obáv z požiarov.

Róbert Lejko
predseda DVPZ

VÝCVIKOVÉ OBDOBIE ZA ROK 2000

Vážení občania !

Prvoradá úloha DPO SR je ochrana života a zdravia našich občanov pred požiarom a inými živelnými a ekologickými haváriami. To nám predovšetkým určuje zákon o požiarnej ochrane SNR č. 126/85 Z.z. a zmien o doplnení vyhotoveného zákona SR. Táto úloha je veľmi náročná, a preto potrebujeme na tieto úlohy obetavých a veľmi spoľahlivých požiarnikov.

Zúčastňujeme sa rôznych podujatí, ktoré poriada Kultúrne stredisko v obci. Vykonávame požiarne hliadky aj asistenčné služby ako usporiadatelia. Tak ako aj po iné roky, aj teraz je naša spolupráca s Kultúrnym strediskom veľmi dobrá.

V tomto roku nám naši mladí požiarnici urobili veľkú radosť, keď podobne ako pred dvoma rokmi sme si vybojovali účasť v národnom kole. Máme 2 družstvá – 1 chlapcov a 1 dievčat. Obidve tieto družstvá vyhrali okresné kolo, čo bolo postupom na krajské kolo v Turanoch. Dievčatá obsadili 3. miesto (vlastnou chybou im unikol postup do národného kola), chlapci zvíťazili a postúpili do národného kola v Krompachoch. Tu skončili v požiarnickom športe štvrtý (od tretieho miesta ich delilo iba niekoľko stotín sekundy), ale v požiarnickej olympiáde sme zo 16 družstiev suverénne zvíťazili. Tieto družstvá obetavo viedli a pripravovali traja požiarnici: Vladimír Brtko, ako tréner a pomocní tréneri ako aj vedúci družstiev – Mgr. Rastislav Kudlička a Maroš Pšenčík. Týmto, ako aj súťažiacim patrí veľká vďaka. Naši mladí požiarnici sa zúčastnili aj pohárovej súťaže, kde obsadili dvakrát prvé miesto a raz druhé. V tomto období sa pripravujeme na halové majstrovstvá v požiarnickom športe, ktoré sa uskutočnia 9. 12. 2000 vo Svite.

Družstvá dospelých sme postavili z pomerne mladých a ctiziadostivých požiarnikov. V pohárovej súťaži v Čutkove obsadil 1. a 2. miesto, v pohárovej súťaži IN MEMORIAM Bernarda Nemčeka (ktorú organizujeme každé dva roky) v Likavke, obsadili 1. a 3. miesto. Na obvodovom kole v Ľubochni sa umiestnili na 3. a 7. mieste. Tieto družstvá boli pod vedením p. Miroslava Brtku, Róberta Lejku a Vladimíra Brtku.

Výcvikový rok 2000 môžeme hodnotiť kladne a za to chcem vyjadriť vrelú vďaku všetkým požiarnikom, ktorí sa podieľali na každej akcii, ktorú sme poriadali, alebo sa na nej zúčastnili iným spôsobom.

Dňa 26. 11. 2000 sa nám dostalo veľkej cti, keď sme mohli byť nápomocní pri veľkej slávnosti v obci. Zúčastnili sme sa sv. omše, ktorá sa konala pri príležitosti posviacky novej farskej budovy a dvoch nových zvonov, kde sme v sprievode priniesli otcovi biskupovi i obetný dar. Veríme, že i našou účasťou sme prispeli k dôstojnému priebehu tejto slávnosti.

Róbert Lejko
predseda DVPZ

CHOVATELSKÉ OKIENKO

Jeseň pre chovateľov býva z hľadiska výstav vždy náročná. Králiky, hydina, holuby určené na výstavu treba zodpovedne pripraviť. Či už sa to týka zdravia zvierat, alebo ich výstavných predností. Treba hlbšie načrieť do peňaženky, aby si ten ktorý chovateľ mohol zaplatiť výstavné poplatky a ešte viac, keď chce kúpiť plemenné zviera.

Aj naša LIPTOVSKO-ORAVSKÁ výstava usporiadaná v dňoch 23.-24. septembra 2000 v KD v Likavke, bola z hľadiska odborníkov hodnotená ako veľmi dobrá. Prípravy na túto výstavu začali pol roka dopredu v spolupráci s OV-ORAVY, OV-LIPTOVA a OcÚ v Likavke, aby sa mohli zabezpečiť finančné zdroje, klieťky a voliéry, propagácia, čo nebolo jednoduché. Výbor pod vedením predsedu pána Ivana Harnocha pracoval zodpovedne, tu treba vysloviť našim členom poďakovanie za vzorne odvedenú prácu. Pomohli nám chovatelia z Oravy a Horného Liptova, za čo sa im chceme úprimne poďakovať. Ďakujeme pánovi starostovi

obce Likavka Vladimírovi Roškovi, ktorý nám bol vo všetkom nápomocný.

Všetkým sponzorom, ktorí sa akoukoľvek formou pričínili k zdarnému priebehu výstavy ďakujeme.

Na výstavu bolo prihlásených 211 ks králikov, 142 ks hrabavej a vodnej hydiny, 126 ks holubov. Starosta odovzdal tým najlepším chovateľom víťazné a čestné ceny a taktiež dva poháre starostu obce. Prezentovali sa aj mladí chovatelia a ich chovateľská úroveň mierne narastá, čo je veľmi potešiteľné. Návštevnosť bola v celku dobrá, deti mohli vidieť zvieratá zblízka, vo voliérach bolo umiestnené exotické vtáctvo, čo mohlo potešiť aj niektorých začínajúcich chovateľov.

Peter Mišovič

VÝSLEDKY TURISTICKÉHO ODDIELU MLÁDEŽE NA TURISTICKO BRANNÝCH PRETEKOV

Regionálne kolo – región Liptova sa zúčastnilo z nášho oddielu 9 hliadok z toho do Krajského kola postúpilo 7 hliadok. Z Krajského kola na Majstrovstvách Slovenskej republiky postúpili 3 hliadky, kde sme obsadili jedno tretie a dve štvrté miesta.

Súťaž pokračovala Slovenským pohárom, kde si naši pretekári počinali viac ako dobre.

Slovenský pohár mal tri kolá prvé bolo v Púchove, druhé v Humennom a tretie Finále v Kežmarku.

Konečné umiestnenie našich pretekárov v Slovenskom pohári:

najmladší žiaci – Mráz Marián, Skrbeľ Jakub 1. miesto

mladší žiaci – Lubelec Marek, Slačka Marek 15. miesto

mladšie dorastenci – Apolenárová Michaela, Kozicová Jana

3. miesto

starší dorastenci – Brtko Pavol 1. miesto

Hradský Štefan 4. miesto

Kvašnica Michal 10. miesto

muži –A- Záhoranský Kamil 2. miesto

Roško Vladimír 4. miesto

V celkovom hodnotení kolektívov sme sa umiestnili na peknom 4. mieste. Podľa dosiahnutých výsledkov na Majstrovstvách Slovenska a Slovenskom pohári mali česť reprezentovať Slovenskú republiku na Medzinárodných pretekoch vo Frištáku v ČR traja naši pretekári a to Brtko Pavol, Hradský Štefan a Záhoranský Kamil.

Silvester Brtko, predseda TO

VÝVOZ SMETÍ NA ROK 2001

5. január	1, 2, 4 (piatok)	7. apríl	1, 3, 4
13. január	3, 4	14. apríl	2, 4
20. január	2, 4	21. apríl	3, 4
27. január	3, 4	28. apríl	2, 4
3. február	1, 2, 4	5. máj	1, 3, 4
10. február	3, 4	12. máj	2, 4
17. február	2, 4	19. máj	3, 4
24. február	3, 4	26. máj	2, 4
3. marec	1, 2, 4	17. marec	2, 4
10. marec	3, 4	24. marec	3, 4
		31. marec	2, 4

Z NAŠEJ MATRIKY

Naši malí spoluobčania:

Mária Anna Sekanová, Adam Štachura, Júlia Hradská, Mária Cisáriková, Kristína Dobšínska, Tímea Martinkovičová, Martin Sršeň, Matúš Lupták, Mário Kubis, Igor Rodina, Filip Čemák, Andrej Čabák, Terézia Chmelanová, Monika Žigová, Lucia Uheriková, Peter Bachan, Jakub Klačko, Žaneta Divišová, Simona Fábryová, Natália Némethová, Tamara Hrušovská, Michal Rešetka Lucia Lúdiková, Alexandra Penciaková

Šťastným rodičom blahoželáme

Manželstvo uzavreli:

František Németh – Dagmar Sliacka

Martin Žigo – Lýdia Smoliarová

Roman Podskuba – Katarína Mesiarová

Miroslav Peterec – Terézia Belková

Marián Colotka – Martina Horváthová

Pavol Ambroz – Slávka Fajtová

Peter Šimo – Martina Mastišová

Ľubomír Priesol – Martina Bystričanová

Libor Kočibál – Ivana Lamošová

Pavol Jurčík – Zuzana Fainová

Štefan Sališ – Stanislava Turzová

Ing. Branislav Hatala – Ing. Viera Dvorská

Peter Švárný – Ema Barbušová

Marián Frola – Ingrid Jurčová

René Kaštánek – Miroslava Migaľová

Miroslav Vierik – Elena Vrabková

Marek Konfál – Erika Vydúreková

Jozef Malík – Viera Pušková

Juraj Kluka – Eva Sališová

Radoslav Sokol – Vladimíra Lacová

Ladislav Sališ – Mgr. Katarína Klincová

Roman Littva – Martina Pompášová

Rastislav Bachan – Mária Huntošová

Ľuboš Švalec – Marta Močárová

Prajeme veľa šťastia!

Opustili nás:

Arnold Kubala - 52 r., Pavol Hudák - 64 r., Arnold Fain - 74 r., Ladislav Finík - 86 r., Albín Nemček - 80 r., Ignác Fajta - 96 r., Silvester Fajta - 82 r., Oľga Chlustová - 55 r., Jozef Tomčák - 72 r., Ida Konfálová - 72 r., Ján Štefaničák - 75 r., Anton Hrdina - 46 r., Pavlína Finiková - 85 r., Ernestín Marton - 40 r., Jozef Hanousek - 72 r., Anastázia Martonová - 72 r., Arnold Marton - 70 r., Anna Konfálová - 77 r., Silvester Vrabko - 52 r., Jozef Likavec - 66 r., Matilda Štipáková - 77 r., Graciana Bakošová - 85 r., Mária Bystričanová - 82 r., Petronela Holdošová - 82 r., Anton Miraj - 72 r., Jolana Hýlová - 71 r., Margita Gadáčová - 77 r., Margita Švalecová - 74 r.

PKB

PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA a.s.
Člen nadnárodnej finančnej skupiny DEXIA
pobočka Ružomberok

ponúka široké spektrum bankových služieb podnikom, obyvateľom i mestám a obciam. Informujte sa u nás.

Adresa: **ul. Dončova 19, 034 01 Ružomberok**
Tel.: 0848/4325 473 - 6, Fax: 0848/4325 478
www.pkb.sk, www.dexia-psb.com

TURNAJ VETERÁNOV LIPTOVA

V sobotu 25. novembra usporiadal stolnotenisový oddiel OŠK Lisková XV. ročník Turnaja veteránov Liptova. Organizátori stanovili minimálnu vekovú hranicu – 40 rokov. Do bojov v piatich vekových kategóriách zasiahlo 36 hráčov. V kategórii 50-60 ročných hral aj Milan Lupták z Likavky. Medzi 65-70 ročnými sa predstavil bývalý dlhoročný hráč TJ Likavka Miroslav Kasanický, ktorý skončil štvrtý. O najväčšie prekvapenie v nadstavbovej časti turnaja, kde sa súťažilo bez rozdielu veku, sa postaral M Lupták Po víťazstvách nad J. Holigom z Liptovského Jána a J. Kačníkom z Liskovej sa dostal až do štvrtfinále. Turnaj mal rovnako ako vlni v Likavke, vynikajúcu športovú a spoločenskú úroveň. O kultúrnu stránku podujatia sa postaral folklórny súbor Radosť. Medzi divákmi boli viaceré zaujímavé osobnosti, okrem iných aj V. Hýravý, prvotligový futbalista Ružomberka. Našu obec na XV. ročníku Turnaja veteránov Liptova zastupoval aj hlavný rozhodca, ktorým bol autor týchto riadkov.

Juraj Švento

SPOMIENKY STOLNOTENISOVÉHO ROZHODCU

V tomto roku som okrem turnajov na Slovensku, rozhodoval aj dvakrát v zahraničí. Začiatkom apríla som bol v severofrancúzskom meste Béthune – Béuvry, kde sa uskutočnili 5. stredoškolské majstrovstvá sveta v stolnom tenise. Na turnaji sa zišlo okolo 300 športovcov z Európy, Číny, Kanady, Izraela a Brazílie. Usporiadatelia z regiónu Pas-de-Calais pripravili skvelé podujatie. Zaujímavý bol už úvodný sprievod zúčastnených výprav. Po oficiálnom zahájení nasledoval tanečno-hudobný program miestnych študentov. Počas voľného dňa sme navštívili tri miesta. V prímorskom letovisku Berck sa práve vtedy konali majstrovstvá sveta v púšťaní šarkanov. V Národnom morskom centre – Nausicaá v Boulogne sme absolvovali nezabudnuteľnú prehliadku života morských živočíchov. Poslednou zastávkou bol Eurotunel v Calais, o ktorom sa už mnohé popisalo. V závere voľného dňa sa všetky výpravy predstavili s kultúrnym programom, ktorý charakterizoval jednotlivé krajiny. Veľmi úspešné boli vystúpenia Írov, Grékov, Rakúšanov a dievčat z Lotyšska. Športová úroveň stredoškolských majstrovstiev sveta bola vysoká. Vo všetkých súťažiach síce jasne dominovali Číňania, ale viaceré družstvá sa im aspoň v niečom priblížili. Ja som mal tú česť rozhodovať finále družstiev chlapcov Čína – Rakúsko (4:0). Súčasťou záverečného ceremoniálu bol aj kultúrno-sportový program. Jednoznačne najzaujímavejšia bola „Music ping show“, v ktorej sa predstavili skutoční majstri celuloidovej loptičky: J. Secrétin (majster sveta mužov), Lo Chuen (majster Ázie) a P. Renversé (majster Francúzska). Stolnotenisoví umelci oblečení do rôznych dobových kostýmov predviedli ukážky neuveriteľného ovládania loptičky. K humorne ladenej show patrili aj netypické stolnotenisové rakety (napr. zo slonovej kosti, kuchynskej dosky) a vhodná hudba. Z cesty domov, po trase Brusel – Aachen – Frankfurt – Viedeň – Bratislava, ma zaujalo najmä obrovské letisko vo Frankfurte nad Mohanom s množstvom odlietajúcich a prilietajúcich lietadiel. Aj napriek tomu, že strava vo Francúzsku bola dobrá a pestrá, viacerých účastníkov turnaja prekvapila absencia polievok. Rozlohou najväčší štát Európy je okrem viacerých turistických atrakcií známy predovšetkým kvalitnou produkciou syrov a vína. O dva roky sa rovnaké podujatie uskutoční u nás, v Bratislave.

V polovici novembra som sa zúčastnil na 28. ročníku Medzinárodných majstrovstiev Poľska vo Varšave. Turnaj bol jedným z desiatich podujatí celosvetovej série Pro Tour. V hlavnom meste nášho severného suseda sa zišla prakticky kompletná mužská a ženská svetová špička, počnúc vynikajúcimi Číňanmi a končiac napr. Švédom Waldnerom a Chorvátom Primoracom. Všetky súťažné disciplíny vo Varšave vyhrali

reprezentanti Číny. Z Európanov boli najúspešnejší Chorváti, ktorí zásluhou Primoraca a Borosovej získali dve striebro. Najdôležitejším zápasom, ktorý som vo Varšave rozhodoval (navyše v priamom prenose Poľskej televízie) bolo semifinále žien Borosová – Ryu (Kórea). Na turnaji som okrem iných známych hráčov stretol aj legendárnych poľských hráčov Grubbu a Kucharského. O význame tohto podujatia svedčí aj fakt, že medzi jeho hosťami boli aj predseda MOV J. A. Samaranch a maršalek Sejmu (predseda poľského parlamentu) M. Płažiński. Chvilu voľna sme spoločne s priateľmi venovali prehliadke centra Varšavy. Ja som bol aj na priateľskom medzištátnom futbalovom zápase Poľsko – Island. Futbal priemernej úrovne ma príliš nenadchol, ale atmosféra na štadióne Légie bola vynikajúca. Nadšení poľskí fanúšikovia „svojich“ neustále povzbudzovali a boli vďační aj za chudobné víťazstvo 1:0. Spojenie do Varšavy a späť som mal vcelok dobré. Pre zaujímavosť uvediem, že rýchlik Báthory, ktorý vychádzal z Budapešti, prešiel trasu Žilina – Varšava za 6 a pol hodiny.

Juraj Švento, medzinárodný rozhodca

ZO ŽIVOTA FO

Jesennú časť súťažného ročníka 2000 – 2001 pod vedením M. Bartka sme začali pomerne dobre. Do mužstva sa vrátil skúsený M. Bartoš z Liskovej, začali hrať aj dorastenci J. Jadroň, P. Brtko, M. Zelinka, na hosťovaní sme mali aj troch vojakov, ale káder bol aj tak dosť úzky, chýbala väčšia kvalita. Prvú polovicu jesene sme sa pohybovali síce v hornej časti tabuľky, ale zápasom v Černovej sa začala naša čierna séria, ktorá vyvrcholila zápasom v Ilanove, kde nás domáci tiež futbalisti postupne posielali do nemocnice. Odniesli si to tri zlomené nohy M. Bartoša, M. Hlinku a M. Matúša. Na to všetko sa pán rozhodca M. Breyer len prizeral, prakticky to netrestal a delegát Smatana mu za to udelil známku 9 a hodnotil jeho výkon ako veľmi dobrý. Ved' je to na zamyslenie. Aj ďalší hráči dohrávali len so sebazaprením. P. Apolenár nakoniec tiež pre zranenie nedohral. Po tomto zápase sa náš aj tak dosť úzky káder doslova rozsypal a v tabuľke sme začali klesať a zastavili sa na 10. mieste.

Zo súčasných praktík na našich ihriskách som znechutený, lebo už viackrát sa potvrdilo, že mužstvá z ružomerského okresu to u susedov v Liptovskom Mikuláši majú veľmi ťažké, lebo tu rozhoduje zväčša „vyššia moc“, a to so športom nemá nič spoločné. Aj preto ako predseda FO končím, lebo sa nemienim pozerieť na nekalé praktiky, ktoré zachvátili náš futbal.

Na záver by som chcel poďakovať tým, ktorí nás tento rok podporovali v našom úsilí. Najväčšia vďaka patrí obecnému úradu na čele s našim starostom Vladimírom Roškom, ktorý nám vykryl prakticky celý rozpočet.

Ďalším a jediným subjektom, ktorý finančne podporil našu činnosť, sú tradične naši urbánci. Ďalej by som sa chcel poďakovať M. Bartošovi – másiarstvo BaBa, p. Žáčikovi – Hostinec Pod hradom a Š. Vargovi – Slovaps Ružomberok, ktorí sa počas celého roka starali o občerstvenie našich mužstiev. Škoda, že sa v Likavke nenájde viac podnikateľov, ktorí by podporili futbal v dedine.

Aj naše mládežnícke mužstvá hrajú v najvyšších oblastných súťažiach so striedavými úspechmi. Dorastenci skončili po jeseni na 6. mieste a žiaci sú na 8. mieste. Výkony a prístup našej mlade nám nerobí radosť, záujem o futbal z ich strany je minimálny a preto perspektíva likavského futbalu je veľmi pochmúrna. Navyše chýbajú kvalitní tréneri, ktorí by sa starali a venovali našim nástupcom. Bývalí futbalisti nechcú pracovať ani ako tréneri, ani ako funkcionári a tak futbal v Likavke stojí na dvoch, troch ľudoch, ktorí to jednoducho nemôžu utiahnuť.

A celkom na záver prajem novému predsedovi, aby dal dohromady kvalitnejší, ale hlavne početnejší výbor a nech sa tak stane čo najskôr. Futbalu v Likavke prajem prebudenie a veľa úspechov.

A. Cheben, predseda FO